

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, IČO 11850400
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. KUUK/095740/2023/3, č. j. KUUK/097965/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. KUUK/095740/2023/3, č. j. KUUK/097965/2023, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 25. 5. 2023, sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, zn. I-31/2023, se **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. KUUK/095740/2023/3, č. j. KUUK/097965/2023, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 25. 5. 2023, sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, zn. I-31/2023, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací doručená povinnému subjektu dne 23. 5. 2023.
2. Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobce konstatoval, že žádostí o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 19. 5. 2023 (dle obsahu správního spisu byla žádost datována dnem 1. 5. 2023 a doručena povinnému subjektu byla dne 23. 5. 2023 – poznámka soudu) se domáhal zaslání listiny - oznámení o přestupku, která je založena ve spise sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN. Povinný subjekt jeho žádost odmítl z důvodu, že zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) garantované právo nahlížení do spisu je ve vztahu speciality vůči všem informačním zákonům. Povinný subjekt při tom dle žalobce odkázal na stanovisko Ministerstva vnitra, dle kterého se specialita ustanovení § 38 správního řádu užije pouze v případě žádosti o poskytnutí celého spisu či jeho převážné části, přičemž žalobce měl ve své žádosti dle povinného subjektu zaslané dne 11. 5. 2023 požadovat protokol z ústního jednání ze dne 11. 5. 2023 ve věci vedené pod sp. zn. 1183/53494/2022/OD/PZ. Povinný subjekt dle žalobce dospěl k závěru, že se jedná o část spisu, a byl tedy naplněn citovaný závěr Ministerstva vnitra. Žádosti nebylo podle povinného subjektu možno vyhovět, protože by došlo k ohrožení veřejného zájmu na ochraně procesních práv účastníka řízení či dokonce k jejich hrubému porušení.
4. Žalovaný pak dle žalobce odvolání zamítl proto, že v žádosti o poskytnutí informace není specifikována konkrétní požadovaná informace, neboť v označeném spise se nachází celkem 10 oznámení o přestupku, přičemž z podání žadatele nebylo zřejmé, ke kterému z nich se žádost vztahuje. Nebylo tak dle žalovaného zřejmé, které z oznámení je požadováno, nebo zda jich není požadováno více, nebo snad všechna, kdy v takovém případě by však žadatel musel použít množné číslo a dožadovat se tedy „oznámení o přestupcích“.
5. Žalobce trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť argumentace povinného subjektu ve spojení s argumentací žalovaného je rozporná, nejednotná a nesrozumitelná. Žalobce trval na tom, že z obou rozhodnutí není zjistitelné, z jakého konkrétního důvodu nebylo jeho žádosti o poskytnutí informace vyhověno. Povinný subjekt totiž na jedné straně tvrdí, že nevyhověl žádosti proto, že právo dle § 38 správního řádu na nahlížení do spisu je speciální vůči právu na informace, ovšem současně cituje názor Ministerstva vnitra, dle kterého se tato specialita uplatní pouze tehdy, je-li žádáno o celý spis nebo jeho převážnou část.
6. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že povinný subjekt uvedl, že nevyhoví žádosti žalobce ze dne 11. 5. 2025 a neposkytne mu protokol o ústním jednání ze dne 11. 5. 2023, o který žalobce údajně žádal. Žalobce však o žádný protokol o ústním jednání nežádal a žádost o

informaci nepodal dne 11. 5. 2023. Dle žalobce tedy není zřejmé, o jaké žádosti povinný subjekt rozhodoval. Dle žalobce se nejedná o písařskou chybu, neboť neodpovídá ani obsah požadované informace, ani datum podání žádosti, ani spisová značka spisu, ze kterého je údajná informace požadována. Dle žalobce zřejmě bylo rozhodnuto o jiné žádosti jiného žadatele.

7. Dále žalovaný upozornil na skutečnost, že povinný subjekt uvedl v prvostupňovém rozhodnutí, že požadovanou informaci nelze poskytnout, protože by došlo k ohrožení veřejného zájmu na ochraně procesních práv účastníka řízení či dokonce k jejich hrubému porušení. Tento závěr považuje žalobce za zcela nepřezkoumatelný. Z prvostupňového rozhodnutí není zjištělné, zda je tento závěr činěn ve vztahu k žádosti žalobce o poskytnutí oznámení o přestupku či ve vztahu k žádosti o zaslání protokolu o ústním jednání ze dne 11. 5. 2023, o který však žalobce nežádal. Zřejmě dle žalobce rovněž není, jak by mělo dojít k ohrožení veřejného zájmu či k hrubému porušení zájmu na ochraně práv účastníka řízení. V předmětné věci je totiž jediným účastníkem sám žalobce. Dle žalobce by stěží mohlo dojít k porušení procesních práv žalobce tím, že se seznámí s listinou založenou ve spise vedeném ve věci, ve které je účastníkem řízení.
8. V žalobou napadeném rozhodnutí pak žalovaný tvrdí zcela odlišné důvody zamítnutí žádosti žalobce, než byly uvedeny v prvostupňovém rozhodnutí, aniž by došlo k přezkumu závěrů prvostupňového orgánu. Z žalobou napadeného rozhodnutí pak dle žalobce nijak nevyplývá, že by žalovaný prvostupňové rozhodnutí nějak korigoval, neztotožňoval se s jeho důvody nebo že by rozhodovací důvody povinného subjektu nahrazoval svými novými důvody. Ve svém důsledku pak není dle žalobce zřejmý důvod, proč nebyla požadovaná informace poskytnuta.
9. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí jako důvod neposkytnutí informace uvedl skutečnost, že z žádosti není patrné, kterého oznámení o přestupku se žadatel dožaduje, protože v dotyčném spise je jich deset. Žádost tak byla dle žalovaného nesrozumitelná, neboť nebylo zřejmé, která konkrétní informace je požadována. Žalobce k tomu namítal, že takováto vada žádosti nezakládá důvod k jejímu zamítnutí, ale zakládá povinnost povinného subjektu vyzvat žadatele k upřesnění žádosti. Tento závěr žalovaného je tedy dle žalobce nezákonný.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí obsahuje v posledním odstavci podstatný závěr, že žádost žadatele podanou v řízení o přestupku sp. zn. 875/41629/2022/OD/MN (správně má být 975/41629/2022/OD/MN – poznámka soudu) nelze vyřídit v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, ale že žadatel musí postupovat podle ustanovení § 38 správního řádu. Dle žalovaného je z argumentace v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zřejmé, že závěr povinného subjektu je postaven na skutečnosti, že ustanovení § 38 správního řádu je při poskytování informací účastníkům správního řízení v postavení *legis specialis* vůči všem informačním zákonům.
11. Dále žalovaný trval na tom, že vzhledem k okolnosti, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobou napadeným rozhodnutím potvrzeno, je zřejmé, že se žalovaný se závěry povinného subjektu ztotožnil a dále je doplnil posouzením nekonkrétní žádosti žadatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Žalovaný setrval na tom, že pokud správní orgány dospějí k závěru, že žádost žadatele nepodléhá režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, ale je dán důvod pro postup podle § 38 správního řádu, není na místě vyzývat žadatele k doplnění žádosti, neboť účastník řízení má v režimu nahlédnutí do spisu prakticky neomezený přístup ke všem podkladům, které spis obsahuje.
13. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, žalovaný konstatoval, že i v případě zrušení a vrácení věci žalovanému lze v dalším řízení očekávat stejný výsledek rozhodovacího procesu správních orgánů.

Replika žalobce

14. Žalobce setrval na svých námitkách obsažených v žalobě. Zopakoval, že žalovaný nepostupoval správně, pokud zmatečné úvahy povinného subjektu, u kterých ani nebylo zřejmé, zda rozhoduje o žádosti žalobce nebo o jiné žádosti o poskytnutí protokolu z jednání, potvrdil, a teprve v soudním řízení žalovaný vyjasňuje, kterou z úvah povinného subjektu považoval za „správnou“. Žalovaný měl dle žalobce prvostupňové rozhodnutí zrušit a vyslovit závazný právní názor, že povinný subjekt buď informace poskytne, nebo vydá přezkoumatelné rozhodnutí o odmítnutí žádosti, ze kterého bude zřejmé, o jaké žádosti rozhoduje a jaký je důvod nevyhovění žádosti.
15. Ve vztahu k otázce speciality správního řádu vůči zákonu o svobodném přístupu k informacím žalobce poukázal na skutečnost, že sám povinný subjekt odkázal na stanovisko Ministerstva vnitra, dle kterého je tuto specialitu na místě aplikovat jen tehdy, žádá-li žadatel o kopii celého správního spisu nebo jeho podstatné části. Z toho dle žalobce vyplývá, že pokud nežádal o celý spis ani jeho podstatnou část, bylo možné jeho žádost vyřídit postupem dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce se domáhal poskytnutí pouze jediné listiny ze správního spisu.
16. Žalobce připustil, že svou žádost formuloval nepřesně, když neupřesnil, které oznámení o přestupku požaduje poskytnout za situace, kdy jich správní spis obsahoval několik. Tato skutečnost však dle jeho názoru není sama o sobě důvodem pro nevyhovění jeho žádosti. Za situace, kdy tuto skutečnost žalovaný zjistil, měl dle žalobce postupovat tak, že by prvostupňové rozhodnutí zrušil a uložil by povinnému subjektu, aby žalobce vyzval k upřesnění žádosti postupem dle § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím.
17. Žalobce rovněž nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že jelikož žádost nebyla vyhodnocena jako žádost o informaci, ale jako žádost o nahlížení do spisu, nebylo na místě vyzývat žadatele, aby žádost doplnil. Žalobce trval na tom, že žádal o poskytnutí jedné listiny, a nepožadoval tedy poskytnutí celého spisu nebo jeho podstatné části. Proto jeho žádost nebylo možné považovat za žádost o nahlédnutí do spisu. Jeho žádost měla být posuzována jako žádost o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím a měl být vyzván k upřesnění žádosti.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 věty první a druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s rozhodnutím věci bez jednání výslovně souhlasili.
19. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první téhož zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

20. Primárně se soud zabýval otázkou nesrovnalostí obsažených v prvostupňovém rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí na straně 2 je uvedeno: *„Při rozhodování, podle jakého právního předpisu bude žádost jmenovaného posuzována, vycházel povinný subjekt ze stanoviska Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly čj. MV-19871-2/ODK-2016 ze dne 16. 2. 2016, podle něhož se » ... specialita ustanovení § 38 správního řádu vůči informačnímu zákonu ... užije jen a pouze pro případ žádosti o nahlédnutí do spisu (či jeho materiálního ekvivalentu spočívajícím v žádosti o poskytnutí celého spisu či jeho převážné části např. formou kopie).« Jmenovaný v žádosti zaslané dne 11. 5. 2023 požaduje protokol z ústního jednání konaného dne 11. května 2023 v 9:00 hodin ve věci vedené pod sp. zn. 1183/53494/2022/OD/PZ. Jedná se tedy o část spisu. Lze tedy konstatovat, že je v tomto případě naplněn výše citovaný závěr Ministerstva vnitra, neboť jmenovaný požaduje převážnou část spisu a je na místě postupovat nikoli podle zákona č. 106/1999 Sb., ale podle ustanovení § 38 správního řádu.“*
21. Z uvedené citace vyplývá, že povinný subjekt v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí evidentně odkazoval na odlišnou žádost, než o které mělo správně být v prvostupňovém řízení rozhodováno, neboť žalobce datoval svou žádost datem 1. 5. 2023 a doručena byla povinnému subjektu dne 23. 5. 2023. Dále žalobce ve své žádosti o poskytnutí informace požadoval poskytnutí oznámení o přestupku a nikoli protokolu z ústního jednání ze dne 11. 5. 2023 (uvedené jednání se konalo 10 dní po sepsání předmětné žádosti). Žalobce rovněž požadoval dokument ze správního spisu vedeného pod sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN a nikoli ze spisu vedeného pod sp. zn. 1183/53494/2022/OD/PZ. Z uvedeného tedy vyplývá, že povinný subjekt závěr, že je nutno aplikovat § 38 správního řádu, učinil na podkladě skutkového stavu, který se vůbec nevztahoval k žádosti žalobce.
22. V posledním odstavci prvostupňového rozhodnutí, ve kterém dle žalovaného má spočívat zásadní závěr odůvodňující neposkytnutí žalobcem požadované informace, je uvedeno: *„Žádosti jmenovaného o poskytnutí části listin ze správního spisu, vedeného v řízení o přestupku sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, byť učiněné s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., nelze vyhovět, neboť obsah žádosti nelze podřadit pod režim zákona č. 106/1999 Sb. bez toho, aniž by nedošlo k obrožení veřejného zájmu na ochraně procesních práv účastníka řízení či dokonce k jejich hrubému porušení. Žadatel může pro dosažení svého cíle například uplatnit právo na nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu, přímo u správního orgánu.“*
23. V tomto odstavci již povinný subjekt správně uvedl spisovou značku správního spisu, ze kterého požadoval žalobce poskytnutí informace. Jako důvod, proč není možné žádost žalobce podřadit pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, povinný subjekt uvedl skutečnost, že by tím mohlo dojít *„k obrožení veřejného zájmu na ochraně procesních práv účastníka řízení či dokonce k jejich hrubému porušení“*. Žalobce, který požadoval poskytnutí listiny z předmětného správního spisu, byl jediným účastníkem předmětného správního řízení. Vzhledem k tomu tedy nemohlo při poskytnutí informace žalobci dle

zákona o svobodném přístupu k informacím dojít k porušení jeho procesních práv v předmětném správním řízení. Uvedený argument se tedy dle soudu zcela mívá se skutkovým stavem v předmětném řízení o žádosti o poskytnutí informace. Povinný subjekt rovněž ani nenaznačil vysvětlení, na základě jakých skutečností ke svému závěru dospěl, a jak by mohla být porušena práva účastníka řízení.

24. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud prvostupňové rozhodnutí za zcela nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
25. Žalovaný však žalobou napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí i přes výše uvedené nedostatky bez dalšího potvrdil, aniž by z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývalo, že by nějakým způsobem závěry povinného subjektu korigoval. K výše uvedeným nesrovnalostem se žalovaný nijak nevyjádřil. V této skutečnosti spatřuje soud nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
26. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v podané žádosti nebyla požadovaná listina dostatečně specifikována, neboť správní spis obsahoval 10 oznámení přestupku a žádost byla formulována v jednotném čísle. Přesto však v tomtéž odstavci uvedl, že požadovaná listina je součástí správního spisu a vzhledem ke skutečnosti, že spis tvoří jen požadované oznámení přestupku, výpis z registru vozidel, výzva provozovateli vozidla a usnesení o odložení, je nutno oznámení přestupku dle žalovaného považovat za převážnou část spisu. V případě požadavku na poskytnutí převážné části spisu pak dle žalovaného je nutné postupovat dle § 38 správního řádu a nelze poskytovat listiny v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím.
27. Z obsahu správního spisu, zejména ze soupisu součástí spisu, vyplývá, že ke dni podání žádosti o poskytnutí informace spočívající v žádosti o poskytnutí oznámení přestupku ze spisu sp. zn. 975/41629/2022/OD/MN, bylo součástí správního spisu 56 listin. Za situace, kdy sám žalovaný dospěl k závěru, že žalobce se domáhal poskytnutí jedné listiny (byť nebyla dostatečně identifikována), je těžko obhajitelné tvrzení, že oznámení přestupku, které běžně nepřesahuje rozsahem jednu stranu textu (žádné z oznámení o přestupcích obsažené ve správním spise není delší než jedna strana) je převážnou částí předmětného správního spisu. Požadovaný dokument tedy, ať by se již jednalo o kterékoliv oznámení přestupku obsažené ve správním spise, nemohl sám tvořit převážnou část spisu.
28. Ani závěry žalovaného, že žalobce požadoval poskytnutí převážné části správního spisu, tedy nemají oporu ve správní spisu, a je tedy nutné je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. považovat za vadu řízení.
29. Pro úplnost, a jako vodítko pro správní orgány v následném správním řízení, soud podotýká, že z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 13. 12. 2006, č. j. 5 As 3/2006-70, či ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39) i ze stanoviska Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, ze dne 16. 2. 2016, č. j. MV-19871-2/ODK-2016, na které odkazoval povinný subjekt ve svém rozhodnutí, vyplývá, že i účastník řízení může požadovat poskytnutí listin ze správního spisu v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nepožaduje kopii celého správního spisu či jeho převážné části.
30. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobou napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku zrušil dle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení. S ohledem na to, že zásadními

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nedostatky bylo stiženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm budou správní orgány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

31. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil výrokem II. tohoto rozsudku žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Petra Doležala, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024, (dále jen „advokátní tarif“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta (tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu) a z částky 2 142 Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. srpna 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.